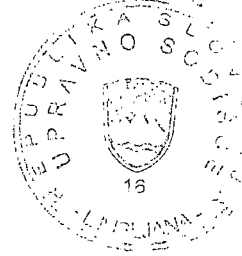

I U 1447/2016-51

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRavno sodišče RS, LJUBLJANA

21.6.2017

Podpis pristojne
sodne osebe.

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki mag. Darinka Dekleva Marguč kot predsednica ter mag. Damjan Gantar in dr. Boštjan Zalar kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svétnice Tine Tratnik kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: VERBUND Hydro Power GmbH, Dunaj, Avstrija, ki jo zastopa Odvetniška družba Andrić o.p. d.o.o., Slovenska cesta 47, Ljubljana, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Zaloška 59, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Agencije Republike Slovenije za okolje št. 0900-34/2016-4 z dne 21. 6. 2016 v zvezi z odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-154/2016/4 z dne 8. 8. 2016 ter dopolnilno odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-154/2016/10 z dne 6. 9. 2016,

na seji 21. junija 2017

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV

1. Prvostopenjski organ je z izpodbijano odločbo zavrnil zahtevo tožeče stranke za dostop do informacij javnega značaja - podatkov o vodostajih in pretokih na lokacijah hidroelektrarn Dravograd, Vuzenica, Vuhred, Ožbolt, Fala, Mariborski otok, Formin ter na mestih jezov Markovec in Melje ter na lokacijah Vuhred, Vuhred I, Vuzenica, Ožbolt, Fala, Maribor, Ormož in Ormož - kopališče. Zahtevane podatke je prvostopenjski organ razdelil v tri kategorije, pri čemer v prvo kategorijo spadajo podatki o vodostaju in pretoku na tistih mestih, kjer prvostopenjskemu organu ni znano, da bi bila na teh mestih merilna mesta. Če pa obstajajo, pa niso del državne mreže hidroloških postaj, res pa je, da so nekoč bila, vendar so bile pred več desetletji ukinjene. Podatkov iz prve kategorije torej nima. Podatke iz druge kategorije pa ima, vendar so to podatki, ki mu jih je posredovala gospodarska družba Dravske elektrarne Maribor d.o.o. (v nadaljevanju DEM d.o.o.), le-ta pa ni dala soglasja za posredovanje podatkov, ki jih je zahtevala tožeča stranka. V tretjo kategorijo pa spadajo podatki o vodostaju in/ali pretoku na merilnem mestu državnega hidrološkega monitoringa v Črnečah in s tem v zvezi je prvostopenjski organ priložil zgoščenko, na kateri sta dve datoteki - pojasnilo o izpadu in zanesljivosti izmerjenih vrednosti ter izmerjeni podatki.
2. Tožeča stranka se je zoper prvostopenjsko odločbo pritožila, drugostopenjski organ pa je z odločbo z dne 8. 8. 2016 v enem delu prvostopenjsko odločbo odpravil in zahtevo tožeče stranke zavrgel, ker je bilo glede dela podatkov že prej odločeno in torej obstaja razlog za zavrženje iz 4. točke prvega odstavka 129. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP). Glede ostalih podatkov pa je pritožbi tožeče stranke ugodil in naložil prvostopenjskemu organu, da je dolžan v 31 dneh posredovati podatke o pretoku reke Drave za 4. 11. 2012 in 7. 11. 2012 na lokacijah hidroelektrarn Dravograd, Vuzenica, Vuhred, Ožbolt, Fala in Mariborski otok ter na jezovih Melje in Markovci ter od 4. 11. 2012 do 7. 11. 2012 na lokaciji hidroelektrarne Formin. V zvezi s temi podatki je namreč tožena stranka ocenila, da je prvostopenjski organ zahtevane informacije pridobil v okviru izvajanja javnopravnih nalog in zato spadajo v njegovo delovno področje. Gre za okoljske podatke, zaradi česar je posledično treba upoštevati določbe 2. alineje tretjega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ) glede dostopnosti teh podatkov javnosti, kar pomeni, da so ti podatki dostopni javnosti ne glede na morebiten obstoj izjem.
3. Naknadno je tožena stranka izdala še dopolnilno odločbo z dne 6. 9. 2016, ki pa je povezana prav s tem upravnim sporom in s katero je tožena stranka zavrnila pritožbo tožeče stranke zoper odločbo prvostopenjskega organa v delu, ki se nanaša na podatke o ravneh vodostaja reke Drave 4. 11. 2012 in 7. 11. 2012 na hidroelektrarnah Dravograd, Vuzenica, Vuhred, Ožbolt, Fala in Mariborski otok

ter na jezovih Melje in Markovcih ter na podatke o ravneh vodostaja reke Drave v obdobju od 4. 11. 2012 do 7. 11. 2012 na hidroelektrarni Formin. V obrazložitvi dopolnilne odločbe navaja, da je tožeča stranka na drugostopenjski organ naslovila predlog za izdajo dopolnilne odločbe, v katerem med drugim navaja, da drugostopenjski organ ni odločil o vseh spornih vprašanjih in sicer o zahtevanih podatkih o ravneh vodostaja reke Drave. Drugostopenjski organ je pozval prvostopenjski organ na ustrezno pojasnilo, le ta pa je navedel, da je do nedoslednosti prišlo že v fazi, ko je odločal o zahtevah tožeče stranke. Spregledal je, da od družbe DEM d.o.o. prejema samo podatke o pretokih, ne pa tudi o ravneh vodostaja in na tej podlagi bi moral zahtevo tožeče stranke v tem delu zavrniti iz razloga, ker s podatki ne razpolaga, ne pa iz razloga, iz katerega je zavrnil zahtevo za posredovanje podatkov o pretokih. S tem v zvezi v dopolnilni odločbi tožena stranka ugotavlja, da prvostopenjski organ z zahtevanimi podatki o ravneh vodostaja reke Drave na omenjenih lokacijah ne razpolaga v materializirani obliki, kar pomeni, da niso izpolnjeni pogoji za obstoj informacije javnega značaja, ki morajo biti izpolnjeni kumulativno. Drugostopenjski organ namreč ne dvomi v navedbe prvostopenjskega organa, da s temi informacijami ne razpolaga v materializirani obliki. Prvostopenjski organ je namreč v postavljenem roku posredoval zahtevano dokumentacijo, s katero je razpolagal v materializirani obliki, torej podatke o pretoku reke Drave, prav tako se je prvostopenjski organ opravičil za nesporazum, ki je nastal v zvezi z zahtevanimi podatki. Te ugotovitve pa so dodaten argument, da drugostopenjski organ nima nobenega razloga dvomiti v navedbe prvostopenjskega organa, da z vsemi zahtevanimi informacijami ne razpolaga v materializirani obliki in je posledično temu pritožbo tožeče stranke zavrnil. Hkrati drugostopenjski organ še navaja, da pritožbeni postopek ne more biti namenjen prisili ustvarjanja ali pridobivanja informacij ali ugotovitvi, da bi določene informacije pri organu morale obstajati. Drugostopenjski organ je pristojen za odločanje o pritožbi zoper odločbo, s katero je organ zavrgel ali zavrnil zahtevo ali drugače kršil pravico do dostopa ali ponovne uporabe informacije javnega značaja ter v okviru postopka na drugi stopnji tudi za nadzor nad izvajanjem zakona. Ne more pa prvostopenjskemu organu naložiti, naj tožeči stranki posreduje podatke, s katerimi ne razpolaga v materializirani obliki.

4. Tožeča stranka se v tožbi sklicuje na to, da je prvostopenjski organ na podlagi določil Zakona o varstvu okolja (v nadaljevanju ZVO-1) dolžan zagotavljati monitoring hidroloških pojavov neposredno ali prek javnega pooblastila. Monitoring hidroloških pojavov iz prvega odstavka 97. člena ZVO-1 pa obsega meritve in ocenjevanje količinskega stanja voda, ugotovljenih hidroloških značilnosti vodnih območij in vodnih teles, vodne bilance ter spremljanje, analiziranje in napovedovanje hidroloških sprememb na vseh elementih hidrološkega cikla na vodah. Torej tudi raven vodostajev v zvezi z delovnim področjem prvostopenjskega organa, saj se to nanaša na hidrološki monitoring

reke Drave. Dopolnilna odločba je popolnoma v nasprotju z odločilnimi razlogi, na katere se tožena stranka sklicuje v odločbi iz avgusta 2016. Prav tožena stranka je tista, ki je s sklicevanjem na relevantne predpise ugotovila, da je ena izmed osnovnih nalog v okviru izvajanja hidrološkega monitoringa spremljanje pretokov in meritev gladin rek, torej meritev vodostajev. Če pa takšno obveznost določata tako zakon kot podzakonski predpis, pa ne gre slediti zaključku, da prvostopenjski organ z zahtevanimi podatki ne bi razpolagal. Življenjsko nemogoče in težko verjetno je, da prvostopenjski organ s podatki ne bi razpolagal. Če pa prvostopenjski organ s podatki res ne razpolaga, bi moral te podatke zahtevati od DEM d.o.o. Ni se mogoče v postopku odločanja o zahtevi za dostop do informacij javnega značaja sklicevati na dejstvo, da zaproseni organ s podatki ne razpolaga, če pa je to zakonska dolžnost zaprosenega organa. Dejstvo, da z njimi razpolaga, izhaja že iz samega zakona. Tožena stranka nima nikakršnih razlogov, da v okviru izdaje dopolnilne odločbe sledi navedbam prvostopenjskega organa, da naj s temi podatki ne bi razpolagal. Če s podatki ne bi razpolagal, bi na to tudi takoj opozoril. Tožeča stranka meni, da je ravnanje prvostopenjskega organa in tožene stranke v povezavi z številnimi postopki, ki tečejo pred slovenskimi sodišči ter pred avstrijskimi sodišči. Tožeča stranka naj bi bila namreč označena kot kriva za škodne posledice poplavnih dogodkov na Dravi 4. in 5. novembra 2012. Po mnenju tožeče stranke gre za sprenevedanje in skrivanje podatkov, ki bi služili ugotovitvi vzročnosti ravnanja DEM d.o.o. za poplavne dogodke na Dravi v novembru 2012. Tožeča stranka predlaga, naj sodišče prvostopenjsko odločbo v povezavi z obema drugostopenjskima odločbama odpravi in zadevo vrne prvostopenjskemu organu v ponoven postopek, zahteva pa tudi povrnitev stroškov postopka, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

5. Tožena stranka v odgovoru na tožbo pojasnjuje, zakaj je imela pravno podlago za izdajo dopolnilne odločbe in ne za popraviljanje pomot v odločbi. Nadalje poudarja, da eden izmed pogojev za dostop do informacij javnega značaja ni izpolnjen. V konkretnem primeru je namreč tožena stranka ugotovila, da prvostopenjski organ z zahtevanimi podatki o vodostaju ne razpolaga v materializirani obliki, zato mu tudi ne more naložiti, naj jih posreduje. Ne more mu naložiti, naj posreduje podatke, s katerimi ne razpolaga.
6. Sodišče je v postopek kot stranki z interesom pritegnilo tudi Agencijo RS za okolje ter gospodarsko družbo DEM d.o.o.
7. Agencija RS za okolje v odgovoru na tožbo navaja, da celotna tožba temelji na domnevi tožeče stranke, da prvostopenjski organ razpolaga s podatki o vodostajih. V začetku je prvostopenjski organ spregledal, da se zahteva glasi tudi na podatke o ravnih vodostaja. Svojo napako je pojasnil v odgovoru drugostopenjskemu organu z dne 18. 8. 2016. Nadalje pojasnjuje, da se za monitoring stanja voda oblikuje mreža mest vzorčenja, na katerih se izvede vzorčenje vode. Hidrološki monitoring

se na podlagi 99. člena ZVO-1 izvaja med drugim s stalnim merjenjem hidroloških razmer na državni mreži hidroloških postaj. Primer take hidrološke merilne postaje je merilna postaja Črneče, podatke s katere je tožeča stranka tudi prejela. Prelivni objekti hidroelektrarn, ki so predmet tega postopka, pa niso del državne mreže hidroloških postaj niti del mreže mest vzorčenja, pač pa objekti v upravljanju pravne osebe zasebnega prava. Podatke o pretoku je tožeča stranka tudi prejela. Podatkov, ki jih nima, prvostopenjski organ ne more posredovati.

8. Stranka z interesom DEM d.o.o. v odgovoru na tožbo navaja, da po koncesijski pogodbi, sklenjeni z Republiko Slovenijo, ni zavezana k izvajanju meritev vodostaja in tudi ne k posredovanju izmerjenih podatkov. Za hidrološko prognozo in analitiko, ki jo izvaja prvostopenjski organ, je relevanten le pretok reke Drave. Ker prvostopenjski organ z zahtevanimi podatki o vodostaju ne razpolaga v materializirani obliki, se ne more organu naložiti, da jih posreduje.
9. Tožeča stranka je vložila več pripravljalnih vlog, v katerih vztraja pri tem, da prvostopenjski organ z zahtevanimi informacijami razpolaga, ker spadajo v njegovo delovno področje oziroma da bi mu bilo potrebno naložiti, da informacije pridobi od DEM d.o.o. Če pa ne razpolaga z njimi, to ne pomeni, da je zahteva za posredovanje informacij po ZDIJZ neutemeljena. Neizpolnjevanje zakonskih obveznosti pridobivanja informacij zaproseni organ ne odvezuje obveznosti posredovanja le teh. Meni, da bi bilo potrebno izdati popravek odločbe. Obsežneje pojasnjuje, da bi glede na določila ZVO-1 prvostopenjski organ moral imeti obveznost seznaniti se s podatki, ki neposredno vplivajo na stanje voda. Prvostopenjski organ ni predložil dokazov, da z zaprosenimi informacijami ne razpolaga. Tožeča stranka tudi nasprotuje udeležbi družbe DEM d.o.o. v tem upravnem sporu. Meni, da naložitev posredovanja informacij javnega značaja ne pomeni škode za to gospodarsko družbo. Sodišču predlaga, naj predlog DEM d.o.o. za udeležbo v postopku zavrne. Zgolj zaradi dejstva, da DEM d.o.o. določenih podatkov prvostopenjskemu organu ne posreduje, še ne pomeni, da ne gre za okoljski podatek. Nadalje podrobno pojasnjuje, zakaj sklicevanje DEM d.o.o. na prilogo 1 Aarhurške konvencije ni ustrezno. Nadalje še navaja, da je na sedmi strani odločbe tožene stranke z dne 8. 8. 2016 navedeno, da je pritožba tožeče stranke glede podatkov o vodostaju oziroma pretoku utemeljena. Prvostopenjski organ izpostavlja, da ne razpolaga z zahtevanimi podatki v materializirani obliki. Po mnenju tožeče stranke zadostuje že, če so podani v elektronski obliki. Razen tega nihče ne meri pretokov na rekah, ampak se vedno in povsod meri zgolj nivo vodostajev. Jasno je, da DEM d.o.o. meri vodostaje in ne pretoke in potem prvostopenjskemu organu posreduje oboje.
10. Stranka z interesom DEM d.o.o. v pripravljalni vlogi navaja, da odločitev sodišča

v predmetni upravni zadevi vpliva na njen civilno pravni in javni položaj, s tem v zvezi omenja svoje postopke pred drugimi sodišči. Navaja, da Aarhurška konvencija določa, da so okoljske informacije le tiste, ki se nanašajo na emisije v okolje, kar pa podatki o vodostaju niso.

11. Prvostopenjski organ v pripravljalni vlogi z dne 27. 3. 2016 ponovno izpostavlja, da s podatki, ki jih tožeča stranka zahteva kot informacijo javnega značaja, ne razpolaga. Ključni pogoj za obstoj obveznosti posredovanja podatkov je, ali prvostopenjski organ kot zavezanec z zahtevanimi podatki razpolaga v materializirani obliki.

K točki I izreka:

12. Tožba ni utemeljena.
13. Sodišče najprej uvodoma pojasnjuje, da je stranko z interesom DEM d.o.o. samo pritegnilo v postopek kot prizadeto stranko, to pa iz razloga, ker je bila udeležena tudi v upravnem postopku. Odprava izpodbijanega akta bi pomenila ponovno odločanje v upravnem postopku, katerega izid bi bil zanjo negotov. Kot je navedeno v knjigi *Zakon o upravnem sporu s komentarjem (Janez Breznik in ostali avtorji, GV založba, Ljubljana 2008)* se v upravno sodni praksi položaj prizadete stranke priznava precej široko, to je tako v primerih, ko bi z odpravo akta tretja oseba izgubila določeno pravico ali bi bilo poseženo v njen pravni interes, kot tudi v primerih, ko odprava akta pomeni samo ponovno odločanje v upravnem postopku, njegov izid pa glede na vsebino upravnega spora, še ni znan. Prizadete stranke v upravnem sporu ne more opredeliti tožnik, čeprav jo lahko v tožbi navede, temveč jo opredeli sodišče glede na podatke tožbe in izpodbijanega akta, o položaju prizadete stranke pa sodišče v praksi ne odloča s posebnim sklepom, temveč z odredbo, s katero pošlje tožbo in priloge zaradi vročitve takšni stranki (stran 115 do 116 Zakona o upravnem sporu s komentarjem). Iz navedenega razloga sodišče v tem upravnem sporu ni s posebnim sklepom priznalo pravico stranke z interesom DEM d.o.o., da sodeluje v postopku, saj jo je samo pritegnilo v postopek.
14. ZDIJZ v 4. členu določa, da je informacija javnega značaja informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom, ali pridobil od drugih oseb. Iz navedenega določila torej izhaja, da je eden od pogojev, da je možno neko informacijo obravnavati kot informacijo javnega značaja, ta, da se mora nahajati v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva. Če se tak dokument pri zavezancu ne nahaja, ga zavezanec prosilcu sploh ne more pokazati. Glede na to, da zahtevanih podatkov o vodostaju prvostopenjski

organ nima, kar je navedel v posebnem dopisu toženi stranki, od njega ni mogoče zahtevati, da bi tako dokumentacijo posredoval. Tudi drugostopenjski organ ni imel nobenih razlogov, da ne bi sledil navedbi prvostopenjskega organa, da teh podatkov nima. Prav tako pa tudi sodišče meni, da ni razlogov, da se ne bi sledilo navedbam prvostopenjskega organa, da z zaprošenimi podatki o vodostaju ne razpolaga. Če bi namreč z njimi razpolagal, ni razloga, da jih ne bi posredoval drugostopenjskemu organu, saj se sicer postavlja vprašanje, zakaj pa je posredoval podatke o pretoku. Če je posredoval podatke o pretoku, bi potem posredoval tudi podatke o vodostaju, če bi te podatke v resnici imel. Naslednji razlog, zaradi katerega sodišče meni, da organ prve stopnje dejansko z zaprošenimi podatki ne razpolaga, pa je v tem, da je po mnenju sodišča v odgovoru na tožbo dovolj prepričljivo navedel, da prelivni objekti hidroelektrarn, ki so predmet tega postopka, niso del državne mreže hidroloških postaj niti del mreže mest vzorčenja, pač pa objekti v upravljanju pravne osebe zasebnega prava. Po mnenju sodišča je dovolj prepričljivo navedeno v odgovoru na tožbo prvostopenjskega organa, da je primer hidrološke merilne postaje na državni mreži merilna postaja Črneče, podatke s katere pa je tožeča stranka prejela na njeno zahtevo. Torej če je prejela te podatke, bi zagotovo posredoval tudi druge podatke, če bi jih prvostopenjski organ imel. Naslednji razlog, zaradi katerega sodišče verjame prvostopenjskemu organu, da zaprošenih podatkov nima, pa je ta, da tudi tožeča stranka ni z ničemer dokazala, da prvostopenjski organ te podatke ima, saj zgolj njene navedbe, da bi po njenem mnenju te podatke moral imeti, ne zadostujejo, da bi se lahko zahtevi za dostop do informacij javnega značaja ugodilo. Iz vseh navedenih razlogov sodišče meni, da niti prvostopenjski niti drugostopenjski organ nista mogla odločiti drugače, kot sta odločila. Prošnji za posredovanje podatkov o vodostajih ni bilo mogoče ugoditi, če prvostopenjski organ z njimi ne razpolaga.

15. Tožeča stranka meni, da bi glede na veljavne predpise, pri čemer se še zlasti sklicuje na ZVO-1, prvostopenjski organ z zaprošenimi podatki moral razpolagati. S tem v zvezi sodišče pojasnjuje, da se v postopku po ZDIJZ lahko ugotavlja le to, ali dokumenti obstajajo v materializirani obliki in da se v tem postopku ne more ugotavljati, ali organ neupravičeno ne razpolaga z zahtevanimi podatki oziroma ali bi glede na predpise in njegove tehnične zmožnosti moral s takimi podatki razpolagati, pa kljub temu z njimi ne razpolaga. V postopku za dostop do informacij javnega značaja Informacijski pooblaščenec nima pristojnosti, da bi se spuščal v presojo zakonitosti ravnanja organa v zvezi s tem, zakaj določenih podatkov nima. Po mnenju sodišča sta tako prvostopenjski organ kot tožena stranka v okviru svoje pristojnosti naredila vse, kar se je dalo storiti v navedeni zadevi. V postopkih po ZDIJZ se ugotavlja zgolj to, kaj v danem trenutku pri zavezancu obstaja in kaj ne in kaj od tega ustreza definiciji informacije javnega značaja. Ne more pa se v tem postopku ugotavljati, ali je pravilno, da določenih podatkov pri zavezancu ni. To je lahko kvečjemu predmet kakšnega drugega

postopka. Torej v postopku po ZDIJZ ni mogoče ugotavljati, ali bi določeni podatki glede na predpise morali biti pri zavezancu, ampak je bistveno to, kaj se v določenem trenutku dejansko pri njem nahaja. Iz vseh navedenih razlogov se sodišče v tem upravnem sporu tudi ne opredeljuje do tega, ali bi prvostopenjski organ zares moral razpolagati s podatki o ravneh vodostaja na tistih lokacijah, za katere je zaprosila tožeča stranka. Sledi pa navedbi organa prve stopnje, da zaprosenih podatkov o ravneh vodostaja nima.

16. Iz zgoraj navedenih razlogov je odločitev prvostopenjskega organa v izpodbijanem delu (torej v delu, ko niso posredovani podatki o ravneh vodostaja) in tožene stranke v dopolnilni odločbi pravilna. Prav tako sodišče ocenjuje, da je tožena stranka ravnala pravilno, ko je izdala dopolnilno odločbo in ne popravek odločbe. Dopolnilna odločba se izda, kadar pristojni organ ni z odločbo odločil o vseh vprašanih, ki so predmet postopka (prvi odstavek 220. člena ZUP). V konkretnem primeru pa v začetku ni bilo odločeno o zaprosenih podatkih o ravneh vodostaja, ampak le o podatkih o pretoku. Če je tožena stranka v odločbi z dne 8. 8. 2016 na strani 7 navedla, da je pritožba prosilke o vodostaju oziroma pretoku utemeljena, to ni relevantno, saj je zavezujoč izrek odločbe, v izreku pa je bilo odločeno le o pretoku in je torej bilo potrebno izdati dopolnilno odločbo. Iz vseh navedenih razlogov je sodišče na podlagi prvega odstavka 63. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) tožbo zavrnilo.

K točki II izreka:

17. Sodišče ni ugodilo tožbi v delu, ki se nanaša na povrnitev stroškov postopka, ker skladno s četrtem odstavkom 25. člena ZUS-1 trpi vsaka stranka svoje stroške postopka, če sodišče tožbo zavrne. Stranka z interesom DEM d.o.o. je prav tako priglasila stroške, ne da bi izrecno navedla, od koga jih zahteva. Vrhovno sodišče meni, da se pri odmeri stroškov strankam z interesom v upravnem sporu uporablja Zakon o pravdnem postopku (v nadaljevanju ZPP) in ne četrta odstavka 25. člena ZUS-1 (sklep Vrhovnega sodišča RS št. I Up 191/2015 z dne 1. 10. 2015). V zvezi z priglasitvijo stroškov DEM d.o.o. je treba upoštevati prvi odstavek 155. člena ZPP, ki določa, da se stranki povrnejo le potrebni stroški. Ti stroški so potrebni, če so v vlogi navedbe, ki so pomembne za razjasnitev zadeve oziroma vplivajo na odločitev sodišča. Po presoji sodišča pa stranka z interesom v odgovoru na tožbo in pripravljani vlogi takih navedb ni podala. Torej ni bistveno prispevala k razjasnitvi zadeve oziroma vplivala na odločitev sodišča in zato to niso potrebni stroški v smislu prvega odstavka 155. člena ZPP.

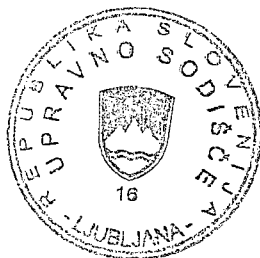
PRAVNI POUK:

Zoper to sodbo pritožba ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 21. junij 2017

Predsednica senata:

mag. Darinka Dekleva Marguč, l.r.

Ta prepis je ročnjen z izvornikom.
Podpis pristojne sodne osebe: